

بررسی ارتباط بین شوخ‌طبعی، حمایت اجتماعی ادراک شده و رضایت از زندگی در میان دانشجویان (مورد مطالعه: دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب)

ماندانا دهقانی^۱، مهران آزادی^۲

تاریخ دریافت: ۱۳۹۶/۸/۲۴ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۴/۹

چکیده

پژوهش حاضر با هدف تعیین رابطه شوخ‌طبعی و رضایت از زندگی با واسطه حمایت اجتماعی ادراک شده انجام شد. ۲۶۱ نفر (۱۲۷ مرد و ۱۳۴ زن) دانشجوی شاغل به تحصیل در سال تحصیلی ۹۶-۹۵ با روش نمونه‌برداری خوشه‌ای انتخاب شدند. شرکت‌کنندگان پرسشنامه سبک‌های شوخ‌طبعی (مارتین، پولیک‌دوریس، لارسن، گری و ویر، ۲۰۰۳)، پرسشنامه حمایت اجتماعی ادراک شده (زیمت، دالم، زیمت و فارلی، ۱۹۸۸)، پرسشنامه رضایت از زندگی (دینر، امونز، لارسن و گریفین، ۱۹۸۵) را تکمیل کردند. روایی و پایایی ابزار پژوهش به ترتیب از طریق تحلیل مسیر و ضریب آلفای کرونباخ به دست آمد. یافته‌های آزمون همبستگی وجود رابطه بین شوخ‌طبعی با حمایت اجتماعی ($R = 0/161$ و $P < 0/01$)، شوخ‌طبعی با رضایت از زندگی ($R = 0/180$ و $P < 0/01$) و حمایت اجتماعی با رضایت از زندگی ($R = 0/578$ و $P < 0/01$) را نشان داد. مدل نهایی برازش شده نیز که با استفاده از روش تحلیل مسیر بدست آمد، نشان داد که شوخ‌طبعی با حمایت اجتماعی رابطه مستقیم دارد و نیز شوخ‌طبعی به واسطه حمایت اجتماعی بر رضایت از زندگی اثر غیر مستقیم دارد. به این معنا که شوخ‌طبعی با تقویت حمایت اجتماعی، رضایت از زندگی را بهبود می‌بخشد.

واژگان کلیدی: شوخ‌طبعی، حمایت اجتماعی ادراک شده و رضایت از زندگی.

بررسی مسائل اجتماعی ایران، دوره نهم، شماره دوم، پاییز و زمستان ۱۳۹۷، ص ۱-۱۵

۱ کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه آزاد اسلامی تهران جنوب؛ پست الکترونیکی:

Mandanadehghani69@gmail.com

۲ استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب، نویسنده مسئول؛ پست الکترونیکی: Mehran.azadi@gmail.com

مقدمه

روان‌شناسی مثبت^۱ شاخه‌ای نوین از روان‌شناسی است که با مطالعه و بررسی هیجانات و ویژگی‌های مثبت شخصیتی به جنبه‌های خوش‌بینانه‌تری هم چون سلامت روانی، شادی، شوخ‌طبعی می‌پردازد. از بین تمامی مباحث مورد بررسی در روان‌شناسی مثبت، شاید یکی از جالب‌ترین، جدیدترین و در عین حال ناشناخته‌ترین آن‌ها شوخ‌طبعی باشد (خشوعی، ۱۳۸۶). شوخ‌طبعی نوعی وسیله ارتباطی بین افراد و گروه‌ها است و عمق عواطف، احساسات، باورها و گرایش‌های افراد را درباره موضوع‌های مختلف مشخص می‌کند (پولادی ری شهری و گلستانه، ۱۳۸۷). سبک‌های شوخ‌طبعی نشان‌دهنده راه‌هایی هستند که افراد از آن‌ها به منظور روابط با دیگران و مقابله با استرس‌های زندگی روزمره استفاده می‌کنند (کاراکوش، زهرارکان و تکگوز^۲، ۲۰۱۴). رضایت از زندگی^۳ به یک فرآیند شناختی، قضاوتی اشاره دارد (دینر، امونز، لارسس و گریفین^۴، ۱۹۸۵)، که در آن افراد کیفیت زندگی خود را بر اساس مجموعه‌ای از ملاک‌ها ارزشیابی می‌کنند (پاوت و دینر^۵، ۱۹۹۳). حمایت اجتماعی تبادلات بین فردی در میان اعضای شبکه اجتماعی است که به صورت روابط دوسویه و غیر رسمی و معمولاً خود به خودی و سودمند است و دارای دو حیطة عملکردی (حمایت اجتماعی ادراک شده) و ساختاری (اندازه شبکه اجتماعی) است. حمایت اجتماعی درک شده، نظر افراد در مورد حمایت ارایه شده را منعکس می‌کند و اندازه شبکه اجتماعی نیز به همه افراد شناخته شده به وسیله فرد یا بیمار برمی‌گردد (چان، هون، چین و لوپز^۶، ۲۰۰۴).

بیان مسئله

اگر بهزیستی فاعلی^۷ دو مولفه شناختی و عاطفی داشته باشد؛ مولفه شناختی به رضایت از زندگی اشاره دارد که یک ارزیابی کلی از کیفیت زندگی است (دینر و دینر^۸، ۱۹۹۵)، در حالی که مولفه عاطفی نشانگر احساس‌های آنی مثبت و منفی افراد است (دینر و لوکاس^۹، ۱۹۹۹). رضایت از زندگی پیامدهای مثبت زیادی در زمینه‌های مختلف آموزش، تحصیل، شغل، سلامتی و روابط بین فردی دارد. از آنجا که رضایت از زندگی دانشجویان می‌تواند راه را برای رضایت آن‌ها در زمینه‌های فرهنگی، سیاسی، اجتماعی و اقتصادی هموار سازد، نارضایتی آنان از زندگی ممکن است به پیامدهای منفی افزایش تنیدگی و مشکلات رفتاری بینجامد و به کاهش مشارکت و اعتماد اجتماعی آنان منجر شود (گیلمن، اشبی، ورکو، فلورل و وارجاس^{۱۰}، ۲۰۰۵). رضایت از زندگی را می‌توان یک فرآیند شناختی، قضاوتی دانست (دینر، امونز، لارسس و گریفین^{۱۱}، ۱۹۸۵)، که در آن افراد کیفیت زندگی خود

1 positive psychology

2 Karakus, O., Ercan, F. Z., Tekgoz, A.

3 life satisfaction

4 Diener, E., Emmons, R. A., Larsen, R. J., & Griffin, S.

5 Pavot, V. & Dinner, E.

6 Chan, Carmen. W., Hon, Hei Chi., Chine, Wai Tang., Lopez, Violeta.

7 subjective well-being

8 Diener, E., & Diener, M.

9 Diener, E., & Lucas, R.

10 Gilman, R., Ashby, J.S., Sverko, D., Florell, D., & Varjas, K.

11 Diener, E., Emmons, R. A., Larsen, R. J., & Griffin, S.

را بر اساس مجموعه‌ای از ملاک‌ها ارزشیابی می‌کنند (پاوت و دینر^۱، ۱۹۹۳). مدل ارائه شده توسط هیوبنر^۲ (۱۹۹۴) نشان داد رضایت کلی از زندگی با ترکیب پنج محیط متفاوت دوستان، مدرسه، محیط زندگی، خانواده و خود به دست می‌آید. مروری بر پیشینه پژوهشی نشان می‌دهد که رضایت از زندگی با حرمت خود^۳ (شک^۴، ۲۰۰۵؛ ژانگ^۵، ۲۰۰۵؛ چاو^۶، ۲۰۰۵ و کاپیکیران^۷، ۲۰۱۳)، روابط خانوادگی (هیوبنر، گیلمان و لاولین^۸، ۱۹۹۹) و حمایت اجتماعی (دینر و سلیگمن^۹، ۲۰۰۲؛ ادوارد و لویز^{۱۰}، ۲۰۰۶؛ وان، جکارد و ریمی^{۱۱}، ۱۹۹۶)، و شوخ‌طبعی (ژائو، وانگ و کونگ^{۱۲}، ۲۰۱۴؛ دایک و هولتزمن^{۱۳}، ۲۰۱۳) رابطه مثبت دارد.

سبک‌های شوخ‌طبعی نشان‌دهنده راه‌هایی هستند که افراد از آن‌ها به منظور روابط با دیگران و مقابله با استرس‌های زندگی روزمره استفاده می‌کنند (کاراکوش، زهرارکان و تکگوز^{۱۴}، ۲۰۱۴). مطالعات نظری اصلی و پایه در فلسفه، زبان‌شناسی و روان‌شناسی، شوخ‌طبعی را یک پدیده جهانی می‌دانند که مکانیزم و ویژگی‌های مشابه را در زبان‌ها و فرهنگ‌های مختلف نشان می‌دهد (سینکویکیوت و داینل^{۱۵}، ۲۰۱۷) و بنا به گفته هیراناندانی و روینگیو^{۱۶} (۲۰۱۵) افراد در جوامع مختلف به صورت‌های متفاوتی آن را درک و استفاده می‌کنند. شوخ‌طبعی دارای دو سبک مثبت (پیوند دهنده^{۱۷} و خودارزنده‌ساز^{۱۸}) و منفی (خودتحقیرانه^{۱۹} و پرخاشگرانه^{۲۰}) است (دایک و هولتزمن، ۲۰۱۳). رضایت از زندگی با سبک‌های پیونددهنده و خودارزنده‌ساز رابطه مثبت و با سبک‌های خودتحقیرگرایانه رابطه منفی دارند (دایک و هولتزمن، ۲۰۱۳). افراد با سبک‌های شوخ‌طبعی مثبت ظاهراً لذت و رضایت بیشتری را از تجربه‌های مختلف اجتماعی و حوادث زندگی به ارمغان می‌آورند؛ این مخالف آن چیزی است که افراد واجد سبک‌های شوخ‌طبعی ناسازگار تجربه می‌کنند (کارویی، دوستی، دهشیری و حیدری^{۲۱}، ۲۰۰۹).

همان‌طور که اشاره شد یکی از متغیرهای مرتبط با رضایت از زندگی حمایت اجتماعی است. حمایت اجتماعی به عنوان حمایتی تعریف می‌شود که فرد از خانواده، دوستان، سازمان و سایر افراد

1 Pavot, V. & Dinner, E.

2 Huebner, E. S.

3 self-esteem

4 Shek, D. T. L.

5 Zhang, L.

6 Chow, H. P.

7 Kapikiran, S.

8 Huebner, S. E., Gilman, R., & Laughlin, J. E.

9 Diener, E., & Seligman, E.

10 Edwards, L. M., & Lopez, S. J.

11 Wan, C. K., Jaccard, J., & Ramey, S. L.

12 Dyck, K. T., & Holtzman, S.

13 Zhao, J., & Wang, Y., Kong, F.

14 Karakus, O., Ercan, F. Z., Tekgoz, A.

15 Sinkeviciute, V., Dynel, M.

16 Hiranandani, N. A., & Ru Bing Yue, S.

17 affiliative style

18 self-enhancing style

19 self-defeating style

20 aggressive style

21 Karou-ei, R. A., Doosti, Y. A., Dehshiri, G. R., & Heidari, M. H.

دریافت می‌کند. تعاملات فرد با خانواده و حمایتی که او از محیط و سایرین دریافت می‌کند، اثرات مثبتی بر وی دارد و سبب می‌شود پویایی‌های روانشناختی او افزایش یافته و به وی در جنبه‌های عاطفی، شناختی و جسمانی کمک کند (گیولاکتی، ۲۰۱۰). حمایت اجتماعی^۱ در کل باعث افزایش سازگاری افراد با بیماری، ارتقاء کیفیت زندگی، مدت بقا و نتایج مراقبت‌های حرفه‌ای، بهبود وضعیت اقتصادی، حفظ احساس همسانی اجتماعی، تسهیل خود ارزشیابی، پیوند با اجتماع و مقابله با احساس تنهایی می‌گردد (سواریز و همکاران، ۲۰۰۰).

پژوهش‌ها نشان داده‌اند حمایت اجتماعی نقش مهمی در رضایت از زندگی افراد دارد (عسگری و شرف‌الدین، ۱۳۸۷). حمایتی که فرد از خانواده دریافت می‌کند، پیش‌بینی‌کننده معناداری برای رضایت از زندگی اوست (لیزا و شین، ۲۰۰۶). پژوهش گیولاکتی^۴ (۲۰۱۰) نشان داد که حمایت اجتماعی ادراک شده ۴۳ درصد از رضایت زندگی را پیش‌بینی می‌کند. به اعتقاد وی گذراندن وقت با خانواده تأثیری مستقیم بر رضایت افراد دارد. همچنین حمایت اجتماعی ادراک شده دوستان به طور غیر-مستقیم بر سطح رضایت فرد اثر می‌گذارد، و چنانچه فرد خود را بهتر از دوستانش ادراک کند، رضایت وی افزایش می‌یابد. اشخاص با سبک شوخ طبعی مثبت به احتمال زیاد درک بیشتری از حمایت اجتماعی دارند (دایک و هولتزمن، ۲۰۱۳). علاوه بر این تحقیقات نشان داده است که افرادی که درک حمایت اجتماعی زیادی نسبت به دیگران دارند رضایت از زندگی بیشتری را گزارش داده‌اند (دایک و هولتزمن، ۲۰۱۳؛ کانگ، ژائو و یو^۵، ۲۰۱۲). آنها دریافتند که حمایت اجتماعی به عنوان یک میانجی در رابطه سبک شوخ طبعی و رضایت از زندگی عمل می‌کند (دایک و هولتزمن، ۲۰۱۳). به استناد پژوهش‌های انجام شده رابطه شوخ طبعی با حمایت اجتماعی (ژنوا و همکاران، ۲۰۱۴؛ کاراکوش، زهرارکان و تکگوز، ۲۰۱۴)، شوخ طبعی با رضایت از زندگی (ژنوا و همکاران، ۲۰۱۴؛ چالیشاندمیرا و تاگای^۶، ۲۰۱۵؛ فروهر و همکاران، ۱۳۹۵؛ و دایک و هولتزمن، ۲۰۱۳)، حمایت اجتماعی با رضایت از زندگی (چالیشاندمیرا و تاگای، ۲۰۱۵؛ ژنوا و همکاران، ۲۰۱۴؛ حسین‌زاده و همکاران، ۱۳۹۳؛ فروهر و همکاران، ۱۳۹۵) با اتکا به مدل نظری- مفهومی تحقیق (شکل ۱) این سوال مطرح می‌شود که آیا حمایت اجتماعی می‌تواند نقش واسطه‌ای برای اثر شوخ طبعی بر رضایت از زندگی ایفا کند؟

اهمیت و ضرورت پژوهش

روانشناسی مثبت‌گرا به جای مشکلات روانی، عمدتاً بر سلامت روانی افراد تمرکز یافته (کاپیکیران^۷، ۲۰۱۳) و رضایت از زندگی هسته روانشناسی مثبت‌گرا محسوب می‌شود (دینر و لوکاس^۸، ۱۹۹۹). افرادی که رضایت از زندگی بالاتری دارند، از سبک‌های مقابل‌های موثرتر و مناسبتر استفاده می‌کنند،

1 social support

2 Suarez, L., & et al.

3 Lisa, E., & Shane, J.L.

4 Güllaçtı, F.

5 Kong, F., Zhao, J., & You, X.

6 Çalışandemira, F., Tagay, Ö.

7 Kapikiran, S.

8 Diener, E., & Lucas, R.

عواطف و احساسات عمیق‌تری را تجربه می‌کنند و از سلامت عمومی بالاتری برخوردارند و نارضایتی از زندگی با وضعیت سلامتی ضعیفتر، علایم افسردگی، مشکلات شخصیتی، رفتارهای نامناسب بهداشتی و وضعیت ضعیف اجتماعی همبسته است (مالتبای، مکوجن، گیلت، هوران و آشی،^۱ ۲۰۰۴). یکی از ویژگی‌های ظاهراً مثبت شخصیت، شوخ‌طبعی است که در تعاملات میان فردی نقش مهمی ایفا می‌کند.

شوخ‌طبعی موضوعی است که از روزگاران کهن در زندگی و روابط اجتماعی انسان وجود داشته- است و در فرهنگ معاصر، شوخ‌طبعی به عنوان یک ویژگی مطلوب شخصیتی نگریسته می‌شود، افراد شوخ‌طبع بهتر می‌توانند با استرس مقابله کنند، در ارتباط با دیگران موفق‌ترند و از سلامت روانی و جسمانی بهتری برخوردارند (لکفورت^۲، ۲۰۰۱). پژوهش‌ها نشان می‌دهد مردمانی که پیوندهای اجتماعی گسترده‌تری دارند، بیش از کسانی که از پشتیبان اجتماعی کمتری برخوردارند عمر می‌کنند و کمتر از آنها دچار بیماری‌های ناشی از فشار روانی می‌شوند (اسلامی‌نسب، ۱۳۷۳). تبیین این موضوع خصوصاً دربارهٔ جوانان که بخش بزرگی از جمعیت کشورند و سنگ بنای زندگی آیندهٔ خود و جامعه قلمداد می‌شوند اهمیت بیشتری دارد (اعظم‌آزاده و عبادی، ۱۳۹۲). ضرورت کاربردی این پژوهش در اجتماع و در تمامی نهادها و ارگان‌ها به خصوص سنجش سطح سلامت روان دانشجویان از اهمیت بسیار ویژه‌ای برخوردار است.

هدف تحقیق

هدف کلی این پژوهش آزمایش برازندگی مدل نظری-مفهومی تحقیق، روابط مستقیم و غیر مستقیم شوخ طبعی و رضایت از زندگی با واسطهٔ حمایت اجتماعی ادراک شده در دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب است.

مبانی نظری شوخ طبعی

نظریه برتری: بر اساس این نظریه هیجانگرا، زمانی که به لطفه ای می‌بخشیم و یا صحنه ای ما را به خنده می‌اندازد سبب میشود ناخودآگاه بر فرد یا گروهی که بر ما برتری یا تسلط دارند، چیره شویم (اخوت، ۱۳۷۱).

نظریه اهانت: بر اساس این نظریه شوخ طبعی در درجه اول روشی است جهت ابراز غضب. بدین سان که هدف از بذله گویی و شوخ طبعی، توهین به مخاطب یا شخص ثالث است .

نظریه تخلیه هیجانی و آسودگی: بر اساس این نظریه، شوخی روشی قابل قبول از نظر اجتماعی، برای آزادسازی تنش و فشارهای عصبی است (خشوعی، ۱۳۸۶).

نظریه ناهماهنگی و تباین: براساس نظریه ناهماهنگی که نظریه ای شناختگرا است موقعی چیزی خنده دار است که با انتظارات فرد ناهمخوان بوده و موجب تلاش‌های مکرر او برای درک این ناهمخوانی شود (خشوعی، ۱۳۸۶).

1 Maltaby, J., Day, L., Mccutvheon, L.E., Gillett, R., Houran, J., Ashe, D.D.

2 Lefcourt, H.M.

نظریه الوهیت یا ربوبیت: براساس این نظریه شوخی توانایی است که باعث رها شدن فرد از آشفستگی، افزایش وحدت و اتحاد فرد با دیگران از طریق باهم خندیدن، برملا کردن حقیقت بی‌شائبه یک موقعیت و تغییر روح و روان فرد می‌شود. (سیوارد، ۱۹۹۲).

مبانی نظری رضایت از زندگی

از تعاریف موجود از رضایت برداشت می‌شود که سطح و درجه رضایتمندی افراد متفاوت و متناسب با ادراک‌ها و ارزش‌های افراد شکل متفاوتی به خود می‌گیرد و رضایت علاوه بر تأمین انتظارات فرد تأمین نیاز فرد نیز هست. مراقبت روند تغییرات کیفیت اجتماع که موضوعی است در سطح کلان و کنترل تغییرات کیفیت زندگی که به کنترل منابع فردی و استاندارد کلی زندگی برمی‌گردد، از طریق جمع‌آوری اطلاعات راجع به این که مردم زندگیشان را چگونه ارزیابی نموده و جایگاه اجتماعی آنها چگونه بر رفاه ذهنیشان تأثیرگذار است، میتواند گامی به سوی تشخیص بسیاری از موضوع‌ها در حوزه رفاه باشد (از کمپ، ۱۳۸۵).

مبانی نظری حمایت اجتماعی

کوب^۱ (۱۹۷۶) معتقد است حمایت اجتماعی عبارت است از اطلاعاتی که منجر به پیدایش این ایده در فرد می‌گردد که مورد توجه، علاقه و احترام بوده و عضو شبکه‌ای است که اعضای آن نسبت به یکدیگر دارای وظایف متقابل می‌باشند. حمایت اجتماعی به احساس تعلق داشتن، پذیرفته شدن و مورد عشق و محبت قرار گرفتن اطلاق می‌شود. حمایت اجتماعی برای هر فرد، یک ارتباط امن به وجود می‌آورد که احساس محبت و نزدیکی یکی از ویژگی‌های اصلی این روابط است (موس^۲، ۱۹۸۲).

پیشینه پژوهش

پژوهش کاراکوش، زهرا ارکان و تکگوز (۲۰۱۴) نشان داد که بین خرده مقیاس حمایت اجتماعی ادراک شده و انواع شوخ‌طبعی مشارکتی و خودارزنده‌ساز رابطه مثبت و معنادار وجود دارد اما هیچ ارتباطی بین شوخ‌طبعی خودتحقیرگرایانه و مخرب وجود ندارد. با توجه به نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل رگرسیون، حمایت اجتماعی ادراک شده در سطح معناداری با شوخ‌طبعی مشارکتی و خودارزنده‌ساز نشان داده شده است. پژوهش ژائو^۳ و همکارانش (۲۰۱۴) نشان داد که بین حمایت اجتماعی و حرمت‌خود با سبک‌های شوخ‌طبعی خودارزنده‌ساز و پیونددهنده و رضایت از زندگی به طور کامل رابطه معنادار وجود دارد. پژوهش چالیشاندمیرا و تاگای^۴ (۲۰۱۵) نشان داد که کمال‌گرایی چندبعدی و سبک‌های شوخ‌طبعی پیش‌بینی کننده‌های رضایت از زندگی بوده و بین آن‌ها رابطه وجود دارد. نمونه این پژوهش ۲۸۷ معلم پیش دبستانی دانش‌آموخته دانشگاه مهران آق فیروسی است. تجزیه و تحلیل چند رگرسیون استاندارد نشان داد که کمال‌گرایی چند بعدی و رضایت از زندگی پیش‌بین‌های رضایت از زندگی بوده و بین آن‌ها رابطه معنادار وجود دارد. حسین زاده و همکاران (۱۳۹۳) تحقیقی تحت عنوان حمایت اجتماعی و رضایت از زندگی در نوجوانان: نقش خودکارآمدی و

1 Cobb, S.

2 Moos, R. H. & Bilings, A.G.

3 Zhao, J., Wanga, Y., Kong, F.

4 Çalıřandemira, F., Tagay, Ö.

حرمت‌خود انجام دادند. نتایج تحلیل مسیر حاکی از آن است که حمایت اجتماعی با سه متغیر خودکارآمدی، حرمت‌خود و رضایت از زندگی رابطه مثبت و معناداری دارد. افزون بر آن، رابطه حرمت‌خود با رضایت از زندگی و رابطه خودکارآمدی با حرمت‌خود مثبت و معنادار است. فروهر و همکاران (۱۳۹۵) تحقیق تحت عنوان رابطه شوخ‌طبعی و پرخاشگری با رضایت از زندگی دانش-آموزان دوره متوسطه انجام دادند. نتایج به دست آمده بیانگر این بود که بین متغیرهای شوخ‌طبعی و رضایت از زندگی رابطه معنادار وجود دارد و بین شوخ‌طبعی و پرخاشگری و رضایت از زندگی رابطه معناداری وجود ندارد.

شکل ۱. مدل نظری - مفهومی تحقیق

فرضیه‌های تحقیق

- شوخ طبعی بر حمایت اجتماعی ادراک شده اثر مستقیم دارد.
- شوخ طبعی بر رضایت از زندگی اثر مستقیم دارد.
- حمایت اجتماعی ادراک شده بر رضایت از زندگی اثر مستقیم دارد.
- شوخ طبعی با واسطه حمایت اجتماعی ادراک شده بر رضایت از زندگی اثر دارد.

تعاریف مفهومی متغیرها

شوخ طبعی: شوخ طبعی یک ویژگی ثابت شخصیتی و یک سازه چند بعدی است که بهتر است به عنوان طبقه‌ای از ویژگیها مانند توانایی‌های شناختی (توانایی خلق، درک، بازسازی و یادآوری لطیفه-ها)، پاسخهای زیبا و جذاب (لذت از انواع خاص موضوعات شوخ طبعانه)، الگوی رفتاری عادت‌ی (تمایل به خندیدن، گفتن لطیفه و خنداندن دیگران)، ویژگی‌های خلقی مرتبط با هیجان (خوشرویی و نشاط)، نگرشی (نگرش مثبت به شوخی) و یک راهبرد یا مکانیسم دفاعی (تمایل به داشتن نگاه شوخ طبعانه در مواجهه با مشکلات) در نظر گرفته شود (مارتین و همکاران، ۲۰۰۳).

حمایت اجتماعی: حمایت اجتماعی اطلاعاتی است که شخص را بر این باور هدایت می‌کند که ارزشمند، مورد علاقه، محبت و تایید خانواده و دوستان است به عبارت دیگر فرد ادراک می‌کند که به شبکه‌ای از ارتباطات متقابل تعلق دارد (کوب، ۱۹۷۶).

رضایت از زندگی: رضایت از زندگی مفهومی ذهنی برای فرد است که به همراه عاطفه مثبت و عاطفه منفی سه جزء اساسی بهزیستی فاعلی را تشکیل داده و به ارزیابی‌های شناختی فرد از زندگی اشاره دارد (دینر، اویشی و لوکاس^۱، ۲۰۰۳).

روش شناسی

روش این پژوهش توصیفی و از نوع طرح‌های همبستگی است. جامعه آماری پژوهش را دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب در سال تحصیلی ۹۶-۹۵ به تحصیل تشکیل می‌دهند. جهت برآورد حجم نمونه از روش کلاین^۲ (۲۰۰۵) استفاده شده است. طبق این روش، تعداد سوالات در ۲/۵ الی ۵ ضرب می‌شود تا حداقل و حداکثر نمونه تعیین گردد (حسن‌نیا، بهرام‌صدق پور و ابراهیم-دماوندی، ۱۳۹۳). بنابراین تعداد ۲۷۰ نفر به عنوان حجم نمونه تعیین شد از هر دو جنس (زن و مرد) که با کسر پرسشنامه‌های ناقص پاسخ‌های ۲۶۱ نفر به عنوان نمونه نهایی، ۱۲۷ نفر مرد و ۱۳۴ نفر زن مورد مطالعه قرار گرفت. روش انتخاب افراد نمونه تصادفی خوشه‌ای بود به این ترتیب که از میان یازده دانشکده سه دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی، مدیریت و حسابداری و فنی - مهندسی به طور تصادفی انتخاب شدند.

تعاریف عملیاتی متغیرها

شوخ طبیعی: در این تحقیق شوخ طبیعی به وسیله پرسشنامه سبک‌های شوخ طبیعی (مارتین، پولیک-دوریس، لارسن، گری و ویر^۳، ۲۰۰۳) سنجیده می‌شود و چهار سبک پیونددهنده، خود ارزنده ساز (مثبت)، پرخاشگرانه و خودتحقیرگر (منفی) را مشخص می‌سازد. در پژوهش حاضر فقط جنبه مثبت شوخ طبیعی مورد نظر بوده است.

حمایت اجتماعی: منظور از حمایت اجتماعی ادراک شده در این پژوهش نمره‌ای است که آزمودنی در مقیاس حمایت اجتماعی ادراک شده زیمت، دالم، زیمت و فارلی^۴ (۱۹۸۸) به دست می‌آورد. رضایت از زندگی: در این پژوهش منظور از رضایت از زندگی نمره‌ای است که آزمودنی در پاسخ به مقیاس رضایت از زندگی دینر، امانس، لارنس و گریفین^۵ (۱۹۸۵) کسب می‌کند.

ابزار جمع‌آوری اطلاعات

پرسشنامه سبک‌های شوخ طبیعی^۶: این پرسشنامه توسط مارتین و همکاران (۲۰۰۳) ساخته شده است و دارای ۳۲ گویه و چهار سبک شوخ طبیعی است که دو سبک شوخ طبیعی پیونددهنده^۷ و شوخ طبیعی خودفزاینده (خودارزنده‌ساز)^۸ سبک‌های مثبت و سازش‌یافته و دو سبک شوخ طبیعی پرخاشگرانه^۹ و

1 Diener, E., Oishi, S., & Lucas, R.E.

2 Kline, R. B.

3 Martin, R. A., Puhlik-Doris, P., Larsen, G., Gray, J., & Weir, K.

4 Zimet, G., Dahlem, N., Zimet, S., & Farley, G.

5 Diener, E., Emmons, R. A., Larsen, R. J., & Griffin, S.

6 Humor Styles Questionnaire (HSQ)

7 affiliative style

8 self-enhancing style

9 aggressive style

خودتحقیرگرانه^۱ سبک‌های منفی و سازش‌نیافته هستند و در مقیاس ۷ درجه‌ای لیکرت (کاملاً مخالفم=۱ تا کاملاً موافقم=۷) نمره‌گذاری می‌شود.

مقیاس رضایت از زندگی^۲: مقیاس رضایت از زندگی (دینر، امانس، لارنس و گریفین، ۱۹۸۵) دارای پنج گویه است که قضاوت کلی فرد را نسبت به رضایت از زندگی اندازه‌گیری می‌کند و بر اساس مقایسه شرایط زندگی با استانداردهای از پیش تعیین شده است. این مقیاس در طیف لیکرت ۷ درجه‌ای (کاملاً مخالفم=۱ تا کاملاً موافقم=۷) نمره‌گذاری می‌شود. ضرایب همسانی درونی این مقیاس بین ۰/۷۹ تا ۰/۸۹ گزارش شده است (دینر و همکاران، ۱۹۸۵).

مقیاس حمایت اجتماعی ادراک شده^۳: مقیاس چند بعدی حمایت اجتماعی ادراک شده (زیمت، دالم، زیمت و فارلی، ۱۹۸۸) یک ارزیاب ذهنی از کفایت اجتماعی در سه منبع خانواده، دوستان و دیگران مهم و شامل ۱۲ گویه است که بر اساس طیف لیکرت ۷ درجه‌ای (کاملاً مخالفم=۱ و کاملاً موافقم=۷) تنظیم شده است.

روایی و پایایی ابزار

پرسشنامه سبک‌های شوخ‌طبعی: مارتین و همکاران (۲۰۰۳) آلفای کرونباخ پرسشنامه سبک‌های شوخ‌طبعی را در یک نمونه ۱۱۹۵ نفری کانادایی بین سنین ۱۸ تا ۸۷ ساله، برای سبک‌های پیوند دهنده ۰/۸۰، شوخ‌طبعی خودفزاینده ۰/۸۱، سبک پرخاشگرانه ۰/۷۷ و شوخ‌طبعی خودتحقیرگرانه ۰/۸۰ گزارش کردند (مارتین و همکاران، ۲۰۰۳). مارتین و همکاران اعتبار بازآزمایی را با استفاده از ۱۷۹ آزمودنی (۱۲۴ زن و ۵۵ مرد) برای چهار خرده مقیاس پیونددهنده، خودفزاینده، پرخاشگرانه و خودتحقیرگرانه به ترتیب ۰/۸۵، ۰/۸۱، ۰/۸۰ و ۰/۸۲ گزارش کردند (قالبی‌حاجیوند، احمدی و کاکاوند، ۱۳۹۱). هم‌چنین در این تحقیق آلفای کرونباخ برای سبک‌های سازش‌یافته ۰/۷۸ گزارش شد.

مقیاس رضایت از زندگی: پات، دینر، کولوبین و ساندویک^۴ (۱۹۹۱) اعتبار مقیاس را با فاصله زمانی یک ماه ۰/۸۴ و آلفونسو، آلیسون، رادر و گورمن^۵ (۱۹۹۲) با فاصله زمانی دو هفته ۰/۸۳ گزارش کردند. در مطالعه هومن و همکاران (۱۳۸۹) اعتبار این مقیاس بر اساس آلفای کرونباخ و بازآزمایی به ترتیب ۰/۸۵ و ۰/۷۷ گزارش شده است. هم‌چنین در این تحقیق آلفای کرونباخ برای مقیاس رضایت از زندگی ۰/۸۴ گزارش شد.

مقیاس حمایت اجتماعی ادراک شده: کانتی-میچل و زیمت^۶ (۲۰۰۰) اعتبار این مقیاس را برای خانواده، دوستان، دیگران مهم و کل به ترتیب ۰/۹۱، ۰/۸۹، ۰/۹۱ و ۰/۹۳ گزارش کردند. سلیمی، جوکار و نیک‌پور (۱۳۸۸) این مقیاس را برای سه زیر مقیاس حمایت خانواده، دوستان و دیگران مهم

1 self-defeating style

2 Satisfaction With Life Scale (SWLS)

3 Multidimensional Scale of Perceived Social Support (MSPSS)

4 Pavot, W., Diener, E., Colvin, C. R., & Sandvik, E.

5 Alfonso, V. C., Allison, B., Rader, D. E., & Gorman, B. S.

6 Canty-Mitchell, J., Zimet, G. D.

به ترتیب ۰/۸۲، ۰/۸۶ و ۰/۸۶ گزارش کردند. هم چنین در این تحقیق روش آلفای کرونباخ مقیاس حمایت اجتماعی ادراک شده ۰/۸۹ گزارش شد.

یافته‌ها

مطابق جدول ۱، همبستگی بین متغیرها مشاهده می‌شود که نشان دهنده وجود همبستگی بین متغیرهای مورد نظر است و شکل توزیع داده‌ها در هر متغیر نرمال است. افزون بر آن، این نتایج نشان می‌دهد برای تأثیر متغیر شوخ طبعی بر رضایت از زندگی و نقش واسطه‌ای حمایت اجتماعی، آزمون تناسب مدل نظری و آزمون آماری به شیوه تحلیل مسیر انجام شد. شکل ۲ مدل برازش یافته را نشان می‌دهد، اعداد مسیرها و پارامترها استاندارد شده‌اند.

جدول ۱

متغیرها	میانگین	انحراف معیار استاندارد	۱	۲	۳	کجی	کشیدگی
۱- شوخ طبعی	۷۳/۹۸	۱۱/۲۷	-			-۰/۰۳۲	-۰/۲۵۳
۲- حمایت اجتماعی	۶۵/۳۹	۱۳/۵۵	۰/۱۶۱**	-		-۱/۴۷۳	۲/۰۴۷
۳- رضایت از زندگی	۲۲/۴۲	۶/۲۰	۰/۱۸۰**	۰/۵۷۸**	-	-۰/۳۸۷	-۰/۰۸۷

**P < ۰/۰۱

جدول ۲ شاخص‌های برازندگی مدل را نشان می‌دهد، بر اساس این نتایج می‌توان نتیجه گرفت که مدل، برازش خوب و کاملی با داده‌ها دارد و در واقع مدل، یک مدل اشباع است (کلاین، ۲۰۱۱).

جدول ۲

شاخص‌های برازش	RMSEA	IFI	TLI	NFI	CFI	AGFI	GFI	CMIN/df
مدل	۰/۰۵۰	۰/۹۵	۰/۹۴	۰/۸۹	۰/۹۵	۰/۹۰	۰/۹۲	۱/۷۴

بر اساس جدول ۳، β به دست آمده برای مسیر "شوخ طبعی" --> حمایت اجتماعی برابر با ۰/۱۵۷ و برای مسیر "شوخ طبعی" --> رضایت از زندگی برابر با ۰/۲۰۰ و برای مسیر "حمایت اجتماعی" --> رضایت از زندگی برابر با ۰/۷۳۵ است. معناداری برای مسیر شماره (۱) در سطح ۰/۰۵ و برای مسیر شماره (۲) عدم معناداری در سطح ۰/۰۵ و معناداری در مسیر شماره (۳) در سطح ۰/۰۰۱ به چشم می‌خورد.

جدول ۳

تخمین استاندارد شده	مقدار بحرانی	خطای استاندارد	تخمین استاندارد نشده	فرضیه‌ها (مسیرها)
۰/۱۵۷	۰/۰۹۶*	۲/۱۱۷	۰/۲۰۲	۱- شوخ طبعی --> حمایت اجتماعی
۰/۲۰۰	۰/۰۷۱	۱/۴۱۴	۰/۱۰۱	۲- شوخ طبعی --> رضایت از زندگی
۰/۷۳۵	۰/۰۸۱***	۸/۲۶۵	۰/۶۷۰	۳- حمایت اجتماعی --> رضایت از زندگی

* $P < ۰/۰۵$

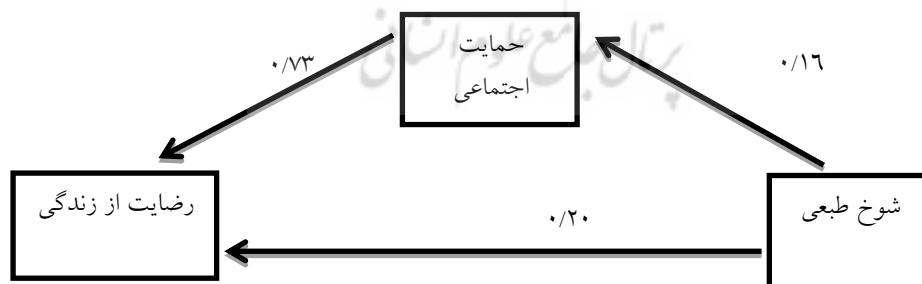
*** $P < ۰/۰۰۱$

نتیجه بوت استرپ برای مسیر واسطه‌ای در پژوهش حاضر در جدول ۴ گزارش شده است. همان‌طور که در جدول ۴ مشاهده می‌شود حد پایین و بالای حمایت اجتماعی در رابطه بین شوخ-طبعی و رضایت از زندگی صفر را دربر نمی‌گیرد، بنابراین حمایت اجتماعی نقش واسطه‌ای را بین دو متغیر ایفا می‌کند (سطح اطمینان برای فاصله اطمینان در جدول ۴، ۹۵ درصد و تعداد نمونه‌برداری-های مجدد بوت استرپ، ۲۰۰۰ است). بنابراین شوخ‌طبعی توانست به طور غیرمستقیم با نقش واسطه‌ای حمایت اجتماعی بر رضایت از زندگی، اثر مثبت معنادار داشته باشد.

جدول ۴

مسیرها	مقدار داده	سوگیری	خطای استاندارد	حد پایین	حد بالا	سطح معناداری
شوخ‌طبعی --> حمایت اجتماعی --> رضایت از زندگی	۰/۱۳۶	۰/۰۰۱	۰/۰۸۱	۰/۰۰۱	۰/۳۲۱	۰/۰۴۹*

* $P < ۰/۰۵$

شکل ۲. نمودار مدل برازش یافته با ضرایب استاندارد

بحث و نتیجه‌گیری

سبک‌های شوخ‌طبعی راهی است که افراد تمایل دارند به واسطه آن حس شوخ‌طبعی خود را در موقعیت‌های اجتماعی ابراز کنند و حمایت اجتماعی ادراک شده بر وضعیت جسمی، روانی، رضایت از زندگی و جنبه‌های مختلف کیفیت زندگی افراد اثرات زیادی دارد و به عنوان یک عامل تعدیل‌کننده موثر در مقابله و سازگاری با شرایط استرس‌زای زندگی شناخته شده است. عدم رضایت از زندگی با وضعیت سلامتی ضعیف‌تر، علائم افسردگی، مشکلات شخصیتی، رفتارهای نامناسب بهداشتی و وضعیت ضعیف اجتماعی همبسته است (مالتبای و همکاران، ۲۰۰۴). از جمله عواملی که می‌تواند رضایت از زندگی را پیش‌بینی کند حمایت اجتماعی است. نتایج حاصل از تحقیقات یلسین (۲۰۱۱) تایید کردند که حمایت اجتماعی با رضایت از زندگی مرتبط است و حمایت اجتماعی پیش‌بین‌کننده رضایت از زندگی در دانشجویان است. نتایج بررسی جداول نشان می‌دهد که شوخ‌طبعی با واسطه حمایت اجتماعی بر رضایت از زندگی اثر دارد. این نتیجه با یافته ژنوآ و همکاران (۲۰۱۴) سازگار است. پژوهش ژنوآ و همکارانش (۲۰۱۴) نشان داد که بین حمایت اجتماعی و حرمت خود با سبک‌های شوخ‌طبعی خودارزنده‌ساز و پیونددهنده و رضایت از زندگی به طور کامل رابطه معنادار وجود دارد اما در پژوهش حاضر شوخ‌طبعی بر رضایت از زندگی اثر مستقیم ندارد و این نتیجه فوق می‌تواند ناشی از سن یا فرهنگ جوامع یا نمونه‌های مختلف موجود باشد که باعث حاصل شدن این نتیجه شده است اما شوخ‌طبعی با واسطه حمایت اجتماعی بر رضایت از زندگی اثر دارد.

در تحقیقات انجام شده توسط ژنوآ و همکاران (۲۰۱۴)، چالیشاندمیرا و تاگای (۲۰۱۵) و ... شوخ-طبعی بر رضایت از زندگی رابطه مستقیم و کامل داشته‌است. نتایج پژوهش‌ها نشان می‌دهد که بین حمایت اجتماعی و رضایت از زندگی رابطه مستقیم وجود دارد. از این جمله پژوهش‌ها می‌توان به پژوهش‌های ژنوآ و همکاران (۲۰۱۴)؛ حسین‌زاده و همکاران (۱۳۹۳) و فروهر و همکاران (۱۳۹۵) اشاره کرد. با توجه به نتایج به دست آمده از پژوهش‌ها و نتیجه به دست آمده از این پژوهش می‌توان گفت که حمایت اجتماعی بر رضایت از زندگی اثر مستقیم دارد بدین معنی که با افزایش حمایت اجتماعی ما شاهد افزایش رضایت از زندگی در افراد هستیم. همچنین شوخ‌طبعی بر حمایت اجتماعی اثر مستقیم دارد ولی ما شاهد هیچ‌گونه اثر مستقیمی از شوخ‌طبعی بر رضایت از زندگی نیستیم که می‌تواند در اثر فرهنگ موجود در جامعه و تأثیری که فرهنگ هم بر شوخ‌طبعی و هم بر رضایت از زندگی دارد باشد ولی با واسطه حمایت اجتماعی بین شوخ‌طبعی و رضایت از زندگی اثر غیرمستقیم وجود دارد.

منابع

- 0 اخوت، احمد. (۱۳۷۱). نشانه‌شناسی مطایبه، اصفهان: نشر فردا.
- 0 ازکمپ، استوارت. (۱۳۸۵). روان‌شناسی اجتماعی کاربردی، ترجمه فرهاد ماهر، تهران: نشر آستان قدس رضوی معاونت فرهنگی.
- 0 اسلامی نسب، علی. (۱۳۷۳). روانشناسی اعتماد به نفس، نشر مهرداد.
- 0 اعظم‌آزاده، منصوره؛ عبادی، سیده مریم (۱۳۹۲). آزمون رابطه اختلال اجتماعی، حمایت اجتماعی و عزت نفس جوانان، مجله مطالعات اجتماعی ایران، ۲، 3-27.

- 0 پولادی ری شهری، علی، گلستانه، موسی. (۱۳۸۷). روان‌شناسی شوخ‌طبعی. تهران: انتشارات نسل نو اندیش.
- 0 حسن‌نیا، سمیه؛ صالح‌صدق‌پور، بهرام؛ و ابراهیم‌دماوندی، مجید. (۱۳۹۳). مدل یابی رابطه ساختاری هوش هیجانی و شادکامی با واسطه‌گری خودکارآمدی و خودتنظیمی تحصیلی، مجله مطالعات آموزش و یادگیری، دوره ۶، شماره ۲، ۳۲-۶۰.
- 0 حسین‌زاده، علی اصغر، عزیزی، مرتضی و توکلی، حسین. (۱۳۹۳). حمایت اجتماعی و رضایت از زندگی در نوجوانان: نقش واسطه‌ای خودکارآمدی و حرمت‌خود. مجله روان‌شناسی تحولی: روان‌شناسان ایرانی، ۴۱، ۱۰۷.
- 0 خشوعی، مهدیه سادات. (۱۳۸۶). روان‌شناسی شوخ‌طبعی. اصفهان: نشر کنکاش.
- 0 سلیمی، عظیمة، جوکار، بهرام، و نیک‌پور، روشنگر. (۱۳۸۸). ارتباطات اینترنتی در زندگی: بررسی نقش ادراک حمایت اجتماعی و احساس تنهایی در استفاده از اینترنت. فصلنامه مطالعات روان‌شناختی، ۳ (۵)، ۸۱-۱۰۲.
- 0 عسگری، پرویز، شرف‌الدین، هدی. (۱۳۸۷). رابطه اضطراب اجتماعی، امیدواری و حمایت اجتماعی با احساس ذهنی بهزیستی در دانشجویان، یافته‌های نو در روان‌شناسی، ۳ (۹): ۳۶-۲۵.
- 0 فروهر، فاطمه، لطفی، حمید و عبدی سلاله، راضیه. (۱۳۹۵). رابطه شوخ‌طبعی و پرخاشگری با رضایت از زندگی دانش‌آموزان دوره متوسطه، کنفرانس بین‌المللی روانشناسی، علوم تربیتی و رفتاری.
- 0 قالبی حاجیوند، رستم، احمدی، عبداجواد و کاکاوند، علیرضا. (۱۳۹۱). بررسی سبک‌های شوخ‌طبعی به عنوان تعدیل‌کننده‌های ارتباط میان پنج عامل شخصیتی و سلامت عمومی. مجله علوم رفتاری، ۱، ۸۵-۷۹.
- 0 هومن، حیدرعلی، احدی، حسن، سپاه‌منصور، مژگان و شیخی، منصوره. (۱۳۸۹). مدل‌یابی احساس تنهایی بر پایه هوش معنوی، خودکارآمدی و رضایت از زندگی. تحقیقات روان‌شناختی، ۲ (۷)، ۳۳-۱۹.
- 0 Alfonso, Vincent. C., Allison, David. B., Rader, Damon. E., & Gorman, B. S. (1992). The Extended Satisfaction With Life Scale: Development and psychometric properties. *Social Indicators Research*, 38 (3), 275-301.
- 0 Canty-Mitchell, Janie., Zimet, Gregory. D. (2000). Development and testing of the adolescent family caring scale. *Journal of Transcultural Nursing*, 8:3-12.
- 0 Çalıysandemira, Fatma., Tagay, Özlem. (2015). Multidimensional perfectionism and humor styles the predictors of life satisfaction. *Procedia - Social and Behavioral Sciences* 174 (2015) 939 – 945.
- 0 Chan, Carmen. W., Hon, Hei Chi., Chine, Wai Tang., Lopez, Violeta. (2004). Social Support and Coping in Chinese patient undergoing cancer survey. *Cancer Nursing*, 27 (3), 230-236.
- 0 Cobb, Sidney. (1976). Social support as a moderator of life skills, 80, 304-306.
- 0 Diener, Ed., & Diener, Marissa. (1995). Cross-cultural correlates of life satisfaction and self-esteem. *Journal of Personality and Social Psychology*, 68, 653-663.
- 0 Diener, Ed., Emmons, Robert. A., Larsen, Randy. J., & Griffin, Sharon. (1985). The Satisfaction with Life Scale. *Journal of Personality Assessment*, 49, 71-75.
- 0 Diener, Ed., & Lucas, Richard. (1999). *Personality and subjective well-being*. New York: Russell Sage Foundation.
- 0 Diener, Ed., Oishi, Shigehiro., & Lucas, Richard.E. (2003). Personality, Culture, and Subjective Well-being: Emotional and Cognitive Evaluations of Life. *Annu. Rev. Psychol.*, 54, 403-425.
- 0 Dyck, Kyle, T., & Holtzman, Susan. (2013). Understanding humor styles and well-being: the importance of social relationships and gender. *Personality and individual differences*, 55, 53-58.

- 0 Gilman, Rich., Ashby, Jeffrey.S., Sverko, Dina., Florell, Dan., & Varjas, Kristen. (2005). The Relationship between Perfectionism and Multidimensional Life Satisfaction among Croatian and American Youth, *Personality and Individual Differences*, 39, 155-166.
- 0 Gülaçti, F. (2010). The Effect of Perceived Social Support on Subjective Well-being, *Procedia Social and Behavioral Sciences*, 2, 3844-3849.
- 0 Hiranandani, Neelam Arjan. & Ru Bing Yue, Serena. (2015). Humor Styles in Indian University Students, *International Journal of Psychology and Behavior Analysis*, 1, 104.
- 0 Huebner, E. Scott. (1994). Preliminary development and validation of a multidimensional life satisfaction scale for children. *Psychological Assessment*, 6, 149-158.
- 0 Kapikiran, Şahin. (2013). Loneliness and life satisfaction in Turkish early adolescents: The mediating role of self-esteem and social support. *Social Indicators Research*, 111, 617-632.
- 0 Karakus, Ozlem., Ercan, F. Zahra., Tekgoz, Aysel. (2014). The relationship between types of humor and perceived social support among adolescents. *Procedia Social and Behavioral Sciences Journal*. 152, 1194-1200.
- 0 Karou-ei, Rostam. A., Doosti, Yar Ali., Dehshiri, Gholam Reza., & Heidari, Mohammad Hassan. (2009). Humor styles, subjective well-being, and emotional intelligence in college students. *Journal of Iranian Psychologists*, 5 (18), 159-169.
- 0 Kline, Rex. B. (2011). *Principles and practice of structural equation modeling*. (3rd ed.) New York: Guilford Press.
- 0 Kong, Feng., Zhao, Jingjing., & You, Xuqun. (2012a). Emotional intelligence and life satisfaction in Chinese university students: The mediating role of self-esteem and social support. *Personality and Individual Differences*, 53, 1039-1043.
- 0 Lefcourt, Herbert.M. (2001). *Humor: The psychology of living buoyantly*. New York: Kluwer Academic Publishers.
- 0 Lisa, Edward., & ShaneJ, Lopez. (2006). Perceived Family Support, Acculturation and Life Satisfaction in Mexican American Youth: A mix-methods Exploration, *Journal of Counseling Psychology*, 53, 279-287.
- 0 Maltaby, John., Day, Liza., Mccutvheon, Lynn.E., Gillett, Raphael., Houran, James., Ashe, Diane.D. (2004). Personality and coping: A context for examining celebrity worship and mental health. *British journal of psychology*. 95 (3), 411-428.
- 0 Martin, Rod. A., Puhlik-Doris, Patricia., Larsen, Gwen., Gray, Jeanette., & Weir, Kelly. (2003). Individual differences in uses of humor and their relation to psychological well-being: Development of the Humor Styles Questionnaire. *Journal of Research in Personality*, 37, 48-75.
- 0 Moos, Rudolf H. & Bilings, Andrew G. (1984). Coping, stress and social resources among adults with unipolar depression. *Journal of personality and social psychology*. 46, 877-891.
- 0 Pavot, William., Diener, Ed. (1993). The affective and cognitive context of self-reported measure of subjective well-being. *Social Indicators Research*, 28 (1), 1-20.
- 0 Pavot, William., Diener, Ed., Colvin, C. R., & Sandvik, E. (1991). Response artifacts in the measurement of subjective well-being. *Social Indicators Research*, 24, 35-56.
- 0 Sinkeviciute, Valeria., Dynel, Marta. (2017). Approaching conversational humour culturally: A survey of the emerging area of investigation, <http://dx.doi.org/10.1016/j.langcom.2016.12.001>
- 0 Suarez, Lucina., Ramirez, Amelie. G., Villarreal, Roberto., Marti, Jose., Mealister, Alfred., Talavera, Gregory. A., et al, editors. (2000). Social networks and cancer screening in four Hispanic groups. *American Journal of Preventive Medicine*, 19 (1), 47-52.
- 0 Zhao, Jingjing., & Wang, Yonghui., Kong, Feng. (2014). Exploring the mediation effect of social support and self-esteem on the relationship between humor style and

life satisfaction in Chinese college students. *Personality and Individual Differences* 64, 126–130.

- 0 Zimet, Gregory., Dahlem, Nancy., Zimet, Sara., & Farley, Gorden. (1988). The multidimensional scale of perceived social support. *Journal of Personality Assessment*, 52, 30-41.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی